

INSTRUKCIJA par trakumsērgas profilaksi un apkarošanu

Izdota pamatojoties uz
Veterinārmedicīnas likuma
4.panta 1.apakšpunktu

Šī instrukcija nosaka trakumsērgas profilaksi, rīcību aizdomu un diagnozes apstiprināšanas gadījumā Latvijas Republikas teritorijā.

I Terminu skaidrojums

Apdraudētā teritorija - teritorija ne tālāk kā 3 km rādiusā ap skarto punktu, kurā tiek piemēroti šajā instrukcijā noteiktie ierobežojumi un profilaktiskie pasākumi.

Dzīvnieka piespiedu izolācija - pasākumu kopums, kas nodrošina, ka dzīvniekam nav tieša kontakta ar citiem dzīvniekiem, kā arī cilvēkiem, izņemot tiem, kuri dzīvnieku uzrauga un aprūpē.

Iespējami inficēti dzīvnieki – dzīvnieki, kuri bijuši vai iespējams bijuši kontaktā ar trakumsērgu slimu vai saslimšanā aizdomīgu dzīvnieku (ticis sakosts, apsiekalots vai citādi kontaktējies).

Saslimšanā aizdomīgi dzīvnieki – dzīvnieki, kuriem novērojamas sugai neraksturīgas izmaiņas uzvedībā (kādam no trakumsērgas stadijām raksturīgas klīniskās pazīmes) un dzīvnieki, kuri sakoduši vai uzbrukuši citiem dzīvniekiem vai cilvēkiem.

Skartais punkts - pilsētās un ciematos - māja ar pagalmu vai ielu kvartāls, kurā konstatēts ar trakumsērgu slimš dzīvnieks; lauku apvidū – māja ar pagalmu vai dzīvnieku novietne, vai notikuma (dzīvnieka uzbrukuma, dzīvnieka/cilvēka iespējamās inficēšanās) vieta; mežā – meža kvartāls, kurā konstatēts ar trakumsērgu slimš dzīvnieks.

II Slimības apraksts, klīniskās pazīmes, diagnostika un diferenciāldiagnostika

1. Trakumsērga ir akūta siltasiņu dzīvnieku un cilvēku infekcijas slimība, kura izpaužas galvenokārt ar centrālās nervu sistēmas darbības traucējumiem: uzbudinājumu, nomāktību, parēzēm, paralīzi un letālu iznākumu.

2. Slimību ierosina Rhabdoviridae dzimtas Lyssaviruss, kas atrodas slimā dzīvnieka galvas un muguras smadzenēs, siekalu dziedzeros u.c. Vīruss, galvenokārt, izdalās no organisma ar siekalām, no kurām var inficēties dzīvnieki un cilvēki, ja tos sakož un apsiekalo vai tie saskaras ar priekšmetiem, kas svaigi aptraipīti ar slimu dzīvnieku siekalām.

3. Galvenie trakumsērgas izplatītāji un uzturētāji dabā ir plēsīgie savvaļas dzīvnieki: lapsas, jēnotsuņi, retāk – āpši, caunas, vilki, lūši u.c. sugu dzīvnieki.

4. Trakumsērgas inkubācijas periods vidēji ilgst 3 - 6 nedēļas (no 1 nedēļas līdz 14 mēnešiem), atkarībā no ierosinātāja virulences, organisma rezistences, infekcijas iekļūšanas vietas organismā. Slimības inkubācijas periodā jau 15 dienas pirms klīnisko pazīmju parādīšanās dzīvnieki ar siekalām izdala trakumsērgas vīrusu.

5. Slimības klīniskās pazīmes visumā dažādām dzīvnieku sugām ir līdzīgas. Slimībai raksturīgas stadijas: prodromālā (bez izteiktām klīniskām pazīmēm), uzbudinājuma un paralītiskā. Dzīvniekiem raksturīgākās klīniskās pazīmes - izmaiņas uzvedībā (uzbudinājums, saasināta reakcija uz apkārtējās vides kairinājumiem, nemotivēta agresivitāte pret cilvēku, atteikšanās no ūdens); gremošanas traucējumi - rīšanas traucējumi, siekalošanās, samazināta apetīte. Uzbudinājuma periodi mainas ar miera periodiem. Muskulatūras parēzes un paralīze raksturīga slimības beigu stadijā. Slimība beidzas letāli gan dzīvniekam, gan cilvēkam.

6. Diagnozi uzstāda kompleksi, vadoties no epizootiskās situācijas, klīniskās ainas, patologanatomisko un laboratorisko izmeklējumu rezultātiem, diferencējot no Aujeski slimības, transmisīvām encefalopātijām, atgremotājiem – ketozes, cūkām - Tešena slimības, intoksikācijām u.c. slimībām.

7. Diagnozi apstiprina laboratoriski ar imunofluorescences metodi vai bioraudzi.

8. Vienīgais efektīvais trakumsērgas profilakses pasākums ir savlaicīga dzīvnieku, un atsevišķos gadījumos – cilvēku, vakcinācija. Visi suņi un kaķi, neatkarīgi no to piederības, profilaktiski jāimūnizē pret trakumsērgu.

9. Trakumsērgas profilaktiskā vakcinācija suņiem un kaķiem obligāti jāveic vienu reizi gadā. Kucēniem un kaķēniem profilaktisko

vakcināciju var veikt no 28 dienu vecuma ar attiecīgo revakcinācijas kursu, optimālais vakcinācijas laiks ir no 3 mēnešu vecuma.

10. Trakumsērgas profilaksi reglamentē Pārtikas un veterinārā dienesta apstiprinātā Dzīvnieku infekcijas slimību uzraudzības programma, šī instrukcija un citi normatīvie dokumenti.

III Vispārīgie noteikumi

11. Pārtikas un veterinārā dienesta (turpmāk tekstā - PVD) centrālais aparāts:

11.1. izstrādā un koordinē trakumsērgas profilakses, apkarošanas un tālākās izplatības ierobežošanas pasākumus Latvijas Republikā;

11.2. reģistrē un analizē trakumsērgas epizootisko situāciju, piedalās starptautiskajās dzīvnieku infekcijas slimību izziņošanas sistēmās un Starptautiskā Epizootiju biroja noteiktās aktivitātēs;

11.3. sadarbojas ar pašvaldībām, Valsts meža dienesta, Nacionālā vides veselības centra un citu institūciju speciālistiem, lai veiktu slimības apkarošanu un tālākas izplatības ierobežošanu.

12. PVD teritoriālās struktūrvienības:

12.1. un to darbinieki neatkarīgi no to profesionālās darbības profila, sniedz atbalstu iedzīvotāju aktivitātēm trakumsērgas gadījumu atklāšanā un šīs slimības izplatības ierobežošanā;

12.2. koordinē un atbild par šajā instrukcijā noteikto pasākumu izpildi teritoriālajā līmenī;

12.3. sadarbojas ar pašvaldībām, Valsts meža dienesta un teritoriālā vides veselības centra (turpmāk tekstā - VVC) speciālistiem, lai veiktu slimības apkarošanu un tālākas izplatības ierobežošanu;

12.4. informē iedzīvotājus par veicamajiem pasākumiem un ierobežojumiem trakumsērgas profilakses, aizdomu vai diagnozes apstiprināšanas gadījumā;

12.5. nepieciešamības gadījumā pieaicina praktizējošu veterinārārstu un pilnvaro to trakumsērgas profilakses, un apkarošanas pasākumu veikšanai;

12.6. aizdomu gadījumos par dzīvnieku saslimšanu ar trakumsērgu, organizē izmeklējamā parauga noņemšanu (t.sk. atrastajiem dzīvnieku liķiem) un parauga nosūtīšanu uz veterināro laboratoriju; dzīvnieku liķu sadedzināšanu vai dezinficēšanu un aprakšanu.

13. Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs (turpmāk tekstā - VVMDC):

13.1. nosaka parauga noņemšanas un iesūtīšanas kārtību;

13.2. organizē laboratorijā iesūtīto paraugu izmeklēšanu;

13.3. par izmeklējumu rezultātiem ziņo, nekavējoties nosūtot telefonogrammu:

13.3.1. PVD teritoriālajai struktūrvienībai, kuras kontrolējamā teritorijā veikta izmeklējamā parauga noņemšana;

13.3.2. parauga noņēmējam;

13.4. par pozitīviem izmeklējumu rezultātiem nekavējoties ziņo PVD centrālajam aparātam nosūtot telefonogrammu.

14. Pašvaldība:

14.1. pēc PVD teritoriālās struktūrvienības ierosinājuma izdod rīkojumu par skartā punkta un apdraudētās teritorijas noteikšanu (klāt pievienojot karti), trakumsērgas profilakses un apkarošanas pasākumiem;

14.2. organizē normatīvajos aktos noteiktos svarīgus trakumsērgas profilakses un apkarošanas pasākumus (klaiņojošo suņu un kaķu izķeršanu, atrasto dzīvnieku liķu savākšanu u.c.).

15. Valsts meža dienests un Nacionālais vides veselības centrs veic normatīvajos aktos paredzētās darbības.

16. Praktizējošs veterinārārsts:

16.1. par trakumsērgas aizdomu gadījumu nekavējoties informē PVD teritoriālo struktūrvienību;

16.2. piedalās trakumsērgas profilakses un apkarošanas pasākumu veikšanā pēc PVD teritoriālās struktūrvienības vadītāja uzaicinājuma, noslēdzot līgumu.

17. Dzīvnieka īpašnieks:

17.1. nodrošina dzīvnieku reģistrēšanu un apzīmēšanu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā;

17.2. nodrošina sev piederošo suņu un kaķu profilaktisko vakcināciju;

17.3. par aizdomām uz dzīvnieku saslimšanu ar trakumsērgu, nekavējoties informē praktizējošo veterinārārstu vai PVD teritoriālo struktūrvienību;

17.4. nodrošina dzīvnieku izolāciju saskaņā ar PVD noteikto kārtību, kā arī iespēju veterinārārstam veikt dzīvnieku piespiedu imunizāciju;

18. Katra persona:

18.1. pamanot dzīvnieku ar neparastu, sugai neraksturīgu uzvedību, kā arī, ja dzīvnieks uzbrucis un sakodis kādu citu dzīvnieku vai cilvēku, nekavējoties ziņo praktizējošam veterinārārstam vai PVD teritoriālajai struktūrvienībai un VVC speciālistiem;

18.2. ziņo praktizējošam veterinārārstam vai PVD teritoriālajai struktūrvienībai par neapraktajiem meža dzīvnieku līķiem; dzīvnieku līķus aizliegts izmantot jebkurā saimnieciskās darbības formā (izēdināt citiem dzīvniekiem, novilkt ādu, izmantot kā trofeju u.c.).

IV Rīcība trakumsērgas aizdomu gadījumā

19. PVD teritoriālās struktūrvienības inspektors vai PVD teritoriālās struktūrvienības vadītāja pilnvarots veterinārārstas (turpmāk tekstā - PVD pilnvarots veterinārārstas) rīkojas šādi:

19.1. veic notikuma vietas apsekošanu, sastādot trakumsērgas aizdomu gadījuma apsekošanas aktu 2 eksemplāros (pielikums Nr.1), kurā tiek norādīta tālākā rīcība ar notikumā iesaistītajiem dzīvniekiem, dzīvnieku izcelsmes produkciju, dzīvnieku barību un priekšmetiem, kas varētu būt bijuši kontaktā ar aizdomās turamo dzīvnieku. Akta 1.eksemplārs paliek pie dzīvnieka īpašnieka, otrs eksemplārs pie veterinārārsta, bet kopijas jānosūta PVD teritoriālajai struktūrvienībai un PVD centrālajam aparātam;

19.2. nosaka attiecībā uz saslimšanā aizdomīgajiem dzīvniekiem, kuri sakoduši vai uzbrukuši citiem dzīvniekiem vai cilvēkiem:

19.2.1. izolēt, novērot 15 dienas (klīniski izmeklējot dzīvnieku 1., 10. un 15.dienā un sastādot aktu par izolatorā ievietotā dzīvnieka klīnisko izmeklēšanu (pielikums Nr. 2), kuru nosūta PVD teritoriālajai struktūrvienībai):

19.2.1.1. ja dzīvniekam novēro klīniskās pazīmes, to eitanazēt, noņemt paraugu izmeklēšanai veterinārajā laboratorijā, dzīvnieka līķi sadedzināt vai dezinficēt un aprakt;

19.2.1.2. ja dzīvniekam klīniskās pazīmes nenovēro un, ja:

a) suns un kaķis ir profilaktiski vakcinēts - veikt tā piespiedu imunizāciju;
 b) suns un kaķis nav profilaktiski vakcinēts vai nav zināms, ka tas ir vakcinēts - veikt tā eitanāziju. Gadījumos, kad dzīvnieka īpašnieks iebilst pret dzīvnieka eitanāziju - dzīvnieku profilaktiski imunizēt un novērot. Kad pēc imunizācijas pagājušas 60 dienas, laboratorijā noteikt imunitātes spraugumu. Imunitātes spraugums ir uzskatāms par pietiekošu, ja tā līmenis ir ne mazāks kā 0.5 IU/ml asins serumā. Ja spraugums zemāks kā 0.5 IU/ml - imunizāciju atkārtot un pēc 21 dienas spraugumu noteikt atkārtoti;

c) attiecībā uz pārējiem dzīvniekiem rīkoties saskaņā ar veterinārārsta norādījumiem;

19.2.1.3. ja dzīvnieks novērošanas laikā nobeidzās - noņemt paraugu izmeklēšanai veterinārajā laboratorijā, dzīvnieka liķi sadedzināt vai dezinficēt un aprakt;

19.3. nosaka attiecībā uz saslimšanā aizdomīgajiem, izņemot 19.2.punktā minētajiem, suņiem, kaķiem un lauksaimniecības dzīvniekiem:

19.3.1. ja klīniskās pazīmes nepārprotami liecina par dzīvnieka saslimšanu ar trakumsērgu, tos nekavējoties nogalināt (eitanazēt), noņemt paraugu izmeklēšanai veterinārajā laboratorijā, dzīvnieka liķi sadedzināt vai dezinficēt un aprakt;

19.3.2. ja nav izteiktas klīniskās pazīmes – izolēt un novērot:

a) ja dzīvnieks nobeidzas - noņemt paraugu izmeklēšanai veterinārajā laboratorijā, dzīvnieka liķi sadedzināt vai dezinficēt un aprakt;

b) ja slimības klīniskās pazīmes progresē - dzīvnieku nogalināt un noņemt paraugu laboratoriskai izmeklēšanai veterinārajā laboratorijā, dzīvnieka liķi sadedzināt vai dezinficēt un aprakt;

c) ja slimības klīniskās pazīmes neprogresē, bet pastāv – turpina dzīvnieka novērošanu un veic diferenciāldiagnostiku;

d) ja slimības klīniskās pazīmes izzūd – dzīvnieka novērošanu izbeidz; suņiem un kaķiem rīkojas saskaņā ar 19.2.1.2.punktu;

19.3.3. attiecībā uz saslimšanā aizdomīgajiem meža dzīvniekiem: nogalināt, noņemt paraugu izmeklēšanai veterinārajā laboratorijā, dzīvnieka liķi sadedzināt vai dezinficēt un aprakt;

19.4. nosaka attiecībā uz iespējami inficētiem:

19.4.1. suņiem un kaķiem, ja:

a) dzīvnieks ir profilaktiski vakcinēts - veikt tā piespiedu imunizāciju;

b) dzīvnieks nav profilaktiski vakcinēts vai nav zināms, ka tas ir vakcinēts - veikt tā eitanāziju. Gadījumos, kad dzīvnieka īpašnieks iebilst pret dzīvnieka eitanāziju - dzīvnieku piespiedu imunizēt un novērot. Kad pēc imunizācijas pagājušas 60 dienas, laboratorijā noteikt imunitātes spraigumu. Imunitātes spraigums ir uzskatāms par pietiekošu, ja tā līmenis ir ne mazāks kā 0.5 IU/ml asins serumā. Ja spraigums zemāks kā 0.5 IU/ml, tad imunizāciju atkārtot un pēc 21 dienas imunitātes spraigumu nosaka atkārtoti;

19.4.2. lauksaimniecības dzīvniekiem: veic piespiedu imunizāciju un 60 dienas novēro vai nokauj ne vēlāk kā 3 dienu laikā pēc iespējamās inficēšanās.

19.4.3. meža dzīvniekiem: nogalināt, noņemt paraugu izmeklēšanai veterinārajā laboratorijā, dzīvnieka liķi sadedzināt vai dezinficēt un aprakt.

19.5. noteikt ierobežojumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produkcijas izmantošanu:

19.5.1. pienu no klīniski slimiem un saslimšanā aizdomīgiem dzīvniekiem – iznīcina;

19.5.2. pienu no klīniski veseliem dzīvniekiem – pēc termiskas apstrādes drīkst izmantot cilvēku uzturā, ja vakcīnas lietošanas pamācībā nav noteikti stingrāki ierobežojumi;

19.5.3. gaļu, kas iegūta no 19.4.2.punktā minētajiem dzīvniekiem - pēc termiskas apstrādes drīkst izmantot cilvēku uzturā vai izēdināt dzīvniekiem;

19.6. nosaka materiālu, priekšmetu, produktu un dzīvnieku kopšanas līdzekļu, kas varētu būt bijuši kontaktā ar aizdomās turamo dzīvnieku, dezinfekciju vai iznīcināšanu sadedzinot;

19.7. rakstiski informē dzīvnieka īpašnieku vai apkalpojošo personālu par izolēšanas un novērošanas prasībām.

20. Saslimšanā aizdomīgā vai iespējami inficētā dzīvnieka īpašnieks:

20.1. nodrošina PVD pilnvarota veterinārārsta noteikto dzīvnieku izolēšanu saskaņā ar šo instrukciju;

20.2. ziņo PVD pilnvarotajam veterinārārstam par jebkādam izolētā vai novērotā dzīvnieka uzvedības izmaiņām;

20.3. izpilda PVD pilnvarota veterinārārsta norādījumus.

V Rīcība trakumsērgas diagnozes apstiprināšanas gadījumā

21. PVD teritoriālajai struktūrvienībai trakumsērgas diagnozes apstiprināšanas gadījumā jārikojas šādi:

21.1. jāsniedz pašvaldībai apstiprināšanai rīkojuma projektu par slimības apkarošanas pasākumiem, skartā punkta un apdraudētās teritorijas noteikšanu. Apdraudētās teritorijas noteikšanā jāņem vērā ģeogrāfiskie, administratīvie, epizootiskie faktori un dzīvnieku populācijas blīvums konkrētā teritorijā;

21.2. jāinformē PVD centrālā aparāta un teritoriālā VVC speciālistus, bet ja apdraudētā teritorija ietver daļu no kaimiņos esošā rajona teritorijas, informē arī attiecīgā rajona attiecīgās kompetentās personas;

21.3. jāinformē dzīvnieku īpašnieku par veicamajiem pasākumiem trakumsērgas diagnozes apstiprināšanās gadījumā;

21.4. jānosūta pašvaldības apstiprinātā rīkojuma kopiju, karti un pasākumu plānu:

21.4.1. PVD centrālajam aparātam.

21.4.2 Valsts meža dienesta teritoriālajai struktūrvienībai.

22. PVD centrālajam aparātam jāinformē kaimiņvalstu veterināro dienestu, ja apdraudētā teritorija ietver daļu no kaimiņvalsts teritorijas.

VI Rīcība skartajā punktā

23. PVD pilnvarotajiem veterinārārstiem skartajā punktā jāveic dzīvnieku piespiedu imunizāciju.

24. PVD teritoriālās struktūrvienības vadītājam jāaizliedz rīkot dzīvnieku izstādes, sacensības u.c. pasākumus ar masveida dzīvnieku piedalīšanos.

25. Dzīvnieku īpašniekam:

25.1. ar dzīvnieku izcelsmes produkciju jārīkojas saskaņā ar 19.5.punktu:

25.2. jādezinficē vietas un dzīvnieku novietnes, kur atradušies slimie, iespējami inficētie dzīvnieki, kā arī jādezinficē visus materiālus un priekšmetus, kas ir iespējami kontaminēti ar slimības ierosinātāju.

VII Rīcība apdraudētajā teritorijā

26. PVD teritoriālajai struktūrvienībai jānodrošina, ka apdraudētajā teritorijā tiek informēti un brīdināti iedzīvotāji un dzīvnieku īpašnieki par trakumsērgas draudiem un veicamajiem pasākumiem.

27. Pašvaldībai jānodrošina pastiprināta klaiņojošo suņu, kaķu ķeršana. Ja 5 dienu laikā nepiesakās dzīvnieka īpašnieks, jāveic šo dzīvnieku eitanāzija.

28. Dzīvnieku īpašniekiem jāveic pasākumi, kas novērš klaiņojošo suņu, kaķu un savvaļas plēsīgo zīdītājdzīvnieku piekļūšanu mājas dzīvniekiem, un jānodrošina pastiprināta dzīvnieku uzraudzība.

29. PVD teritoriālās struktūrvienības vadītājam jāaizliedz rīkot dzīvnieku izstādes, sacensības u.c. pasākumus ar masveida dzīvnieku piedalīšanos.

30. Ja apdraudētā teritorija ietver mežu Valsts meža dienesta teritoriālajai struktūrvienībai jāorganizē pastiprinātas savvaļas plēsīgo

zīdītājdzīvnieku (izņemot lāču) un medību teritorijā klaiņojošo suņu, kaķu medības.

31. Aizliegtas gaļas ieguvei izmantojamo savvaļas zīdītājdzīvnieku medības.

32. Nomedītie plēsīgie savvaļas zīdītājdzīvnieki jāsadedzina vai jādezinficē un jāaprok, nepieciešamības gadījumā saskaņā ar PVD norādījumiem jānoņem izmeklējamais paraugs un jānosūta uz laboratoriju izmeklēšanai uz trakumsērgu.

VIII Ierobežojumu atcelšana skartajā punktā un apdraudētajā teritorijā

33. PVD teritoriālās struktūrvienības vadītājs, ja pagājuši 2 mēneši pēc pēdējā konstatētā dzīvnieku saslimšanas gadījuma un visu instrukcijā minēto pasākumu veikšanas, iesniedz rīkojuma projektu pašvaldībai par statusa noņemšanu skartajam punktam un apdraudētajai teritorijai.

34. Par statusa noņemšanu PVD teritoriālā struktūrvienība ziņo PVD centrālajam aparātam.

IX Noslēguma noteikums

35. Ar šīs instrukcijas stāšanos spēkā spēku zaudē 1994.gada 15.marta instrukcija "Dzīvnieku trakumsērgas profilakses un likvidācijas instrukcija Latvijas Republikā".

APSEKOŠANAS AKTS
trakumsērgas aizdomu gadījumā

1. Adrese, kurā konstatēts saslimšanā ar trakumsērgu aizdomīgais dzīvnieks:

2. Dzīvnieka (ganāmpulka) īpašnieka vai personas, kura ziņojusi par notikumu vārds, uzvārds: _____

3. Datums un laiks, kad saņemts paziņojums: _____

4. Notikuma datums _____

5. Vai ziņots Vides veselības centram Jā Nē

6. Kas un kad ir ziņojis Vides veselības centram, ziņojuma veids _____

7. Notikumā iesaistītās dzīvnieku sugas un dzīvnieku skaits:

8. Notikuma apraksts _____

9. Ziņas par iespējami skartā punkta suņu un kaķu profilaktisko vakcināciju:

10. Vai dzīvnieki ievietoti izolatorā: Jā Nē

11. Izolēšanas datums _____

12. Izolēto dzīvnieku suga un dzīvnieku skaits: _____

13. Kad un kur dzīvnieks ievietots izolatorā: _____

14. Izolētā dzīvnieka klīniskās izmeklēšanas rezultāti 1.dienā _____

15. Par izolētā dzīvnieka turpmāko klīnisko izmeklēšanu atbildīgais veterinārārsts:

16. Vai noņemts patoloģiskais materiāls laboratoriskai izmeklēšanai:

Jā

Nē

17. Dzīvnieku sugas un skaits, no kuriem noņemts patoloģiskais materiāls:

18. Patoloģiskā materiāla nogādātājs laboratorijā: _____

19. Patoloģiskā materiāla nosūtīšanas datums: _____

20. Laboratorija, uz kuru nosūtīts patoloģiskais materiāls: _____

21. Norādījumi līdz galīgai diagnozes noskaidrošanai: _____

PVD pārvaldes VVPVI vai pilnvarota
veterinārārsta paraksts: _____

Dzīvnieka īpašnieka vai personas, kura ziņojusi par notikumu paraksts:

Akta sastādīšanas datums: _____

AKTS

par izolatorā ievietotā dzīvnieka klīnisko izmeklēšanu

Pielikums 200__ gada “ “ _____ apsekošanas aktam trakumsērgas
aizdomu gadījumā

1. Pārtikas un veterinārā dienesta teritoriālās struktūrvienības inspektors
vai tā pilnvarots veterinārārsts, kurš pilnvarots sastādīt aktu par izolatorā
ievietotā dzīvnieka klīnisko izmeklēšanu:

_____ (vārds, uzvārds)

_____ (PVD struktūrvienības nosaukums)

2. Izolētais dzīvnieks: _____
(suga, skaits, vārds, identifikācijas Nr)

3. Klīniskās pazīmes _____ dienā: _____

4.Slēdziens: _____

Aktu sastādīja: _____
(vārds, uzvārds, paraksts)

Iepazinos:
Dzīvnieka īpašnieks vai tā pilnvarota persona:

_____ (vārds, uzvārds, paraksts)

200__ gada “ “ _____